

[Karen Højte Jensen]

litik, herunder at reducere de offentlige udgifter for at få sat gang i den private sektor.

Reduktionen i bloktilskuddene betyder, at kommunerne – i øvrigt som alle andre – skal udvise tilbageholdenhed og spare. Det er glædeligt, at de kommunale organisationer i samarbejde om disse problemer har vist stor forståelse for regeringens bestræbelser og har påtaget sig et ansvar sammen med regeringen. Der er mellem regeringen og de kommunale organisationer enighed om at undgå skattestigninger i 1984.

Amtsrådsforeningen har peget på, at den samlede virkning af bloktilskud, udligningslov, likviditetspolitik i 1983 og tab i grundskyldprovenu kan gøre det vanskeligt for alle amterne at fastholde skatteprocenten. Der vil således være mulighed for, at belastede amtskommuner sætter skatten op og andre reducerer den, således at skatteprocenten som gennemsnit fastholdes fra 1983 til 1984.

Nogle vil nok hævde, at de forskellige tiltag kræver overmåde meget af kommunerne. I den forbindelse er det værd at hæfte sig ved de faktorer, som har en positiv effekt på de kommunale budgetter. Lad mig nævne regeringens igangværende regelsanering. Derudover er der givet tilsagn om ikke gennem love og cirkulærer at pålægge kommunerne yderligere udgifter, og konkret opnås kommunale besparelser vedrørende ændring af afregning af kildeskatten.

Men det væsentligste positive element for kommunerne er merprovenuet fra forbedret skattegrundlag på grund af, at de private hjul kommer i gang, ligesom olieprisfaldet og faldet i renteudgifter vil have en positiv indflydelse. Kommunerne har således rimelige muligheder for at tage den handske op, der er kastet, og de kommunale organisationer har allerede erklæret sig rede.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg er nødt til allerførst at sige til den socialdemokratiske ordfører, hr. Henning Rasmussen, at hvis vi skal fastholde optimismen i erhvervslivet og hermed muligheden for at skabe nye job og flere eksportindtægter, er det helt afgørende nødvendigt, at den offentlige sektor lever op til de fortsatte sparekrav. Uden yderligere indgreb ved vi – også den tidligere indenrigsminister, hr. Henning Rasmussen – at statsunderskuddet vil begynde at

vokse igen, og vi vil meget hurtigt komme tilbage i den gamle gænge med højere skatter, stigende gæld, flere arbejdsløse osv. Derfor er det nødvendigt, at finansloven for 1984 beskæres med mindst 10 mia kr., og at amter og kommuner, der tegner sig for næsten halvdelen af de offentlige budgetter, yder deres bidrag med de foreslåede 3 mia kr. Hvis vi giver slip nu, taber vi meget af det på gulvet, som vi hidtil har vundet.

Jeg skal herefter vende mig til lovforslagene og deres tekniske detaljer. Det foreliggende forslag L 151 er et forslag, der i høj grad tager sigte på at forenkle det gældende system. Tre indbyrdes usammenhængende love er sammenarbejdet i en enkelt lov, og det gør hele systemet væsentlig mere overskueligt. Udligning er nødvendigvis kompliceret, men det behøver altså ikke at være så indviklet som efter de gældende regler.

Forslaget betyder, at folketinget får en bedre mulighed for at fastlægge det overordnede udligningsniveau. Kommunerne får besked tidligere, end de hidtil har fået, og dermed bedre tid til at tilrettelægge budgetlægningen.

Vi har fra venstres side bemærket, at regeringen har lagt sig meget tæt op ad finansieringsudvalgets betænkning, og det er et udtryk for, at der lægges op til ikke en ændring af den byrdefordeling, som er skabt igennem 1970erne, men af teknikken i den. Det er i det væsentlige kun mindre forskydninger, der bliver tale om mellem de enkelte kommuner. Nogle af dem er vi knap så glade for som andre, men vi har accepteret den balance, som er nødvendig i denne sag, og vi finder det væsentligt, at regeringen i god tid har sendt materialet ud til kommunerne. Man har fået en, synes jeg, frugtbar debat, der også har bidraget til ændringer. Jeg skal her nævne, at vejkriteriet ikke glider ud, og at der i 1984 lægges et loft på ½ pct. af beskatningsgrundlaget for reformens virkning over for den enkelte kommune.

Da vi diskuterede spørgsmålet om bloktilskuddenes størrelse sidste efterår, var der en diskussion om fremgangsmåden ved denne reduktion. Jeg synes, der er grund til at hæfte sig ved, at regeringen denne gang har taget den kritik, som blev fremført, ad notam. For det første har man sikret, at kommunerne fik besked om reduktionen allerede sidste efter-